^{មហ}ាវិថី សម្តេចសុធារស, សង្កាត់ចតុមុខ, ខណ្ឌដូនពេញ, កម្ពុជា

-ជនជាប់ចោទ

ខែមីនា ឆ្នាំ២០១០។ (ព្រៃសម_ម)

ອ-ឈ្មោះ

Sothearos Blvd, Sangkat Chatomuk, Khan Daun Penh, Cambodia 155

Scanned by CamScanner

'ស"

<u>ពីបទ:</u> អូស**ទាញពេស្យាចារកុមារ** ប្រព្រឹត្តនៅរាជធានីភ្នំពេញ កាលពីថ្ងៃទី២៥ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១០ បទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌ ដែលមានចែងឲ្យផ្តន្ទាទោសតាមបញ្ញត្តិមាត្រា៣៥ នៃច្បាប់ស្តីពីការ បង្ក្រាបអំពើជួញដូរមនុស្ស និងអំពើធ្វើអាជីវកម្មផ្លូវទេ។

វាំងខាងត្បូង ឃុំតាំងក្រសាំង ស្រុកសន្នុក ខេត្តកំពង់ធំ មុខរបរ លក់ត្រី ទីលំនៅមុនពេលឃាត់ខ្លួន

ម្តាយឈ្មោះ 👘 🖓 ប្តីឈ្មោ 👘 មានកូន៤នាក់ ទោសពីមុនគ្មាន។ ឃាត់ខ្លួនថ្ងៃទី២៥

ផ្ទះលេខ៦១២ សង្កាត់បឹងកក់២ ខណ្ឌទួលគោក រាជធានីភ្នំពេញ ឪពុកឈ្មោះ

ជាង (ជាម្ចាស់បណ្ដឹងសាទុក្ខ) អាទស្រី អាយុ៤០ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរ កើតនៅភូមិ

ឆ្នាំ២០១១ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ និងសំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌលេខ២៨ ចុះថ្ងៃទី០៩ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១២

ឯកឧត្តម 💶 🚛 ចាន់ថា អគ្គព្រះរាជអាជ្ញារង ដើម្បីជំនុំជំរះលើបណ្តឹងសាទុក្ខពីសាលដឹកាព្រហ្មទណ្ឌលេខ១០៤ក្រIII"ឃ" ចុះថ្ងៃទី២៦ ខែធ្ន របស់តុលាការកំពូល។

១-ឯកឧត្តម ជាប្រធាន ២-លោកស្រ័ ជាចៅក្រម ជាចៅក្រម ៣-លោក ៤-ហោក ជាចៅក្រម ៥-លោកស្រី ជាចៅក្រម ក្រឡាបញ្ច័ លោកស្រី តំណាងមហាអយ្យការ

ដោយមានសមាសភាពក្រុមប្រឹក្សាជំនុំជំរះដូចខាងក្រោម:

បានបើកសវនាការជំនុំជំរះជាសាធារណៈនៅថ្ងៃទី២៩ ខែមករា ឆ្នាំ២០១៤

តាខនាមទ្រទារាស្ត្រខ្មែរ តុលាភារភ័ពូល

ສຸໝາສາເສລຸພ

សំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌ

ចុះថ្ងៃទី០៩ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១២

ចុះថ្ងៃទី១៩ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១៤

លេខៈ ២៨

លេខៈ ២៦

សាលដីកា

<u>ត្រះព៩ាណាចក្រកម្ពុ៩ា</u> ថាតិ សាសតា ព្រះចហាករូត្រ

Scanned by CamScanner

'ស" ប្តីឈ្មោះ

U

156

ធីហ្វឿង "រ"។ -មានមេធាវីលេ**ចក្រសា**ររឿន

រ"។ -ជនរងគ្រោះឈ្មោះ 🛒 ធីទៀកម៉ាយ ភេទស្រី អាយុ១៥ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរ ទីលំនៅសព្វថ្ងៃផ្ទះ លេខ០៣ ផ្លូវK៥ សង្កាត់ទួលសង្កែ ខណ្ឌឬស្សីកែវ រាជធានីភ្នំពេញ ឪពុកឈ្មោះ 🕤 "ស" ម្តាយឈ្មោះ

ឆ្នាំ២០១០។ (ក្រៅឃុំ) -ជនរងគ្រោះឈ្មោះ 💼 ពៅ អាទស្រី អាយុ១៤ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរ ទីលំនៅសព្វថ្ងៃផ្ទះលេខ១៩A ផ្លូវ១៤៥ សង្កាត់ផ្សារដើមផ្លូវ ខណ្ឌចំការមន រាជធានីភ្នំពេញ ឪពុកឈ្មោះ

(ក្រៅឃុំ) ៥-ឈ្មោះ អេះ ភេទស្រី អាយុ៥៩ឆ្នាំ ជនជាតិវៀតណាម កើតនៅស្រុកព្រែកជ្រក ប្រទេសវៀតណាម មុខរបរ លក់ផ្លែដូងខ្លី ទីលំនៅមុនពេលឃាត់ខ្លួន ផ្ទះលេខ២៤ ភូមិទាពាំងអញ្ចាញ សង្កាត់ត្រពាំងក្រសាំង សង្កាត់ដង្កោៈរាជធានីភ្នំពេញ ឪពុកឈ្មោះ សង្កាត់ត្រពាំងក្រសាំង សង្កាត់ដង្កោៈរាជធានីភ្នំពេញ ឪពុកឈ្មោះ សេ" ម្តាយឈ្មោះ

-មានមេធាវីលោក ឡុង ៤-ឈ្មោះ ជើម ជីហ្វឿង កេទស្រី អាយុ៤៨ឆ្នាំ ជនជាតិវៀតណាម កើតនៅប្រទេស វៀតណាម មុខរបរ កោសខ្យល់ ទីលំនៅមុនពេលឃាត់ខ្លួនផ្ទះលេខ០៣ ផ្លូវK៥ សង្កាត់ទួលសង្កែ ខណ្ឌឬស្សីកែវ រាជធានីភ្នំពេញ ឪពុកឈ្មោះ ឡេយាយ "ស" ម្ដាយឈ្មោះ ឡើយ ពីណា "រ" ប្ដីឈ្មោះ សេ" មានកូន១នាក់ ទោសពីមុនគ្មាន។ ឃុំខ្លួនថ្ងៃទី០២ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១០។

"លែងលះ" មានកូន៣នាក់ ទោសពីមុនគ្មាន។ ឃាត់ខ្លួនថ្ងៃទី១៥ ខែកុម្ភ: ឆ្នាំ២០១០,ឃុំខ្លួន ថ្ងៃទី០២ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១០។ (ព្រៃសម_ម)

៣-ឈ្មោះ ធឺ (ជាម្ចាស់បណ្ដឹងសាទុក្ខ) ភេទស្រី អាយុ៤៣ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរ កើតនៅភូមិ-ឃុំ ពាលញែក ស្រុកបានកាន ខេត្តពោធិ៍សាត់ ទីលំនៅមុនពេលឃាត់ខ្លួនផ្ទះលេខ៣៥ ផ្លូវ១៦៥ សង្កាត់អូរឬស្សី

ខណ្ឌ៧មករា រាជធានីភ្នំពេញ ឪពុកឈ្មោះ ដែល ក្រាយលុ

២-ឈ្មោះ 🚺 ពៅ (ជាម្ចាស់បណ្ដឹងសាទុក្ខ) ភេទស្រី អាយុ៥១ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរ កើតនៅភូមិ ជីឃ្មល់ ឃុំគោកព្រិច ស្រុគីរីវង្ស ខេត្តតាកែវ មុខរបរ គួកជេដី ទីលំនៅមុនពេលឃាត់ខ្លួនផ្ទះលេខ១១E₁ ផ្លូវ៣២២ សង្កាត់បឹងកេងកង១ ខណ្ឌចំការមន រាជធានីភ្នំពេញ ឪពុកឈ្មោះ 🚺 "ស" ម្តាយឈ្មោះ 🚺 "រ" ប្ដីឈ្មោះ 🎒 មានកូ១នាក់ ទោសពីមុនគ្មាន។ ឃាត់ខ្លួនថ្ងៃទី២៥ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១០, ឃុំខ្លួនថ្ងៃទី០២ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១០។ (ព្រៃសម_២) -មានមេធាវី លោក 🚺 សុផល និងលោក អ៊ឹម ម៉ាច

-កាលពីថ្ងៃទី២៥ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១០ ការិយាល័យប្រឆាំងការជួញដូរមនុស្ស និងការពារអនីតិជន 🏾 🏸

បានចុះអនុវត្តតាមចំណារលេខ៦៨ អ.យ.ឃ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១០ របស់ព្រះរាជអាជ្ញាអម សាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ បានចុះបង្ក្រាបករណីជួញដូរមួយនៅរាជធានីភ្នំពេញ ដែលកំពុងអូសទាញ ជនរងគ្រោះដែលឈ្មោះ ចាំព្រំធាំធឺទៀកម៉ាយ និងឈ្មោះ ចាំពា ដែលជាអនីតិជនអាយុក្រោយ១៨ឆ្នាំ ទៅធ្វើពេស្យាចារ ហើយកម្នាំងសមត្ថកិច្ចបានធ្វើការបង្ក្រាបជាក់ស្តែង និងឃាត់ខ្លួនជនល្មើសចំនួន ០៥នាក់ មាន១-ឈ្មោះ ចាំពេញ ៣. ២-ឈ្មោះ ចាំ ធី, ព**ើសារស**្ត នេះ សេះ, ៤-ឈ្មោះ ចាំ ជាង និងឈ្មោះ ចាំធ្វើល្បឿង មកកាន់ការិយាល័យតែម្តង។

-បានឃើញសេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់តំណាងអយ្យការអមសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញថា: តាម ចម្លើយរបស់ជនជាប់ចោទឈ្មោះ in ពៅ, ឈ្មោះ in ធី, ឈ្មោ in in a, ឈ្មោះ in អេះ និងឈ្មោះ in ធីហ្យឿង និងជនរងគ្រោះឈ្មោ in និងឈ្មោះ in ឆឺមៀកម៉ាយ បញ្ជាក់ថា ជនជាប់ចោទទាំងប្រាំនាក់ ពិតជាបានរួមគំនិតគ្នារកម៉ូយមកទិញជនរងគ្រោះទាំងពីរនាក់មែន។ អំពើ របស់ជនជាប់ចោទទាំងប្រាំនាក់នេះ ជាបទល្មើស អូសទាញពេស្យាចារកុមារ ដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៣៥ នៃច្បាប់ស្តីការបង្ក្រាបអំពើជួញដូរមនុស្ស និងអំពើធ្វើអាជីវកម្មផ្លូវភេទ។ សូមតម្កល់ការចោទ ប្រកាន់ ដូចក្នុងដីកាសន្និដ្ឋានស្ថាពរទាំងស្រុង។

-បានឃើញសាលក្រមព្រហ្មទណ្ឌលេខ១២៨ក្រ១ ចុះថ្ងៃទី១៥ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១០ របស់ សាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ ដែលបានសម្រេចៈ

១-ផ្តន្ទាទោស:

ក-ឈ្មោះ 💶 ផាង ភេទស្រី អាយុ៤០ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរ ខ-ឈ្មោះ 💶 ធី ភេទស្រី អាយុ៤៣ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរ គ-ឈ្មោះ 🛄 ពៅ ភេទស្រី អាយុ៥១ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរ ដាក់ពន្ធនាគារក្នុងម្នាក់១ កំណត់រយៈពេល៧ឆ្នាំ (ប្រាំពីរឆ្នាំ) យ-ឈ្មោះ 🛒 ដីហ្វឿង ភេទស្រី អាយុ៤៨ឆ្នាំ ជនជាតិវៀតណាម - ង-ឈ្មោះ 🛄 អេះ ភេទស្រី អាយុ៥៩ឆ្នាំ ជនជាត់វៀតណាម

ដាកពន្ធនាគារកំណត់ក្នុងម្នាក់១ កំណត់រយៈពេល៣ឆ្នាំ (បីឆ្នាំ) និងពិន័យជាប្រាក់ ក្នុងម្នាក់១ចំនួន ៤.០០០.០០០រៀល (បួនលានរៀល) ពីបទៈ អូសទាញពេស្យាចារកុមារ ប្រព្រឹត្តនៅ រាជធានីភ្នំពេញ កាលពីថ្ងៃទី២៥ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១០, តាមមាត្រា៣៥ នៃច្បាប់ស្តីពីការបង្ក្រាបអំពើ ជួញដូរមនុស្ស និងអំពើធ្វើអាជីវកម្មផ្លូវភេទ។

២-លើកចោលការទាមទាររបស់មេធាវី ភារឿន របស់ជនរងគ្រោះឈ្មោះ

សឹង ពៅ។

៣-វត្តតាង:

m 159

Scanned by CamScanner

121

ក-ទូរស័ព្ទដៃម៉ាកណូគា ចំនួន០៣គ្រឿង ដូចក្នុងកំណត់ហេតុទទួលវត្ថុតាង

លេខ០៩៩ អ.យ.ញ ចុះថ្ងៃទី២៧ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១០ របស់អយ្យការអមសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ ត្រូវរឹបអូសជាសម្បត្តិរដ្ឋ។

ខ-សៀវភៅកត់លេខទូរស័ព្ទចំនួន៣ក្បាល ត្រូវរឹបអូសបំផ្លាញចោល។ ៤-សាលក្រមនេះ ជំនុំជម្រះជាសាធារណៈនៅថ្ងៃទី២៥ ខែតុលា ឆ្នាំ២០១០ ចំពោះ មុខជនជាប់ចោទ មេធាវីការពារជនជាប់ចោទ,ជនរងគ្រោះ, មេធាវីការពារជនរងគ្រោះ និងប្រកាស ជាសាធារណៈនៅថ្ងៃទី១៥ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១០ ចំពោះមុខជនជាប់ចោទ មេធាវីការពារជនជាប់ចោទ ជនរងគ្រោះ, មេធាវីការពារជនរងគ្រោះ។ បើកផ្លូវប្តឹងឧទ្ធរណ៍ក្នុងកំណត់ច្បាប់។

-បានឃើញបណ្ដឹងឧទ្ធរណ៍លេខ៨៤៥ ចុះថ្ងៃទី២៥ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១០ របស់ឈ្មោ ឆ្នាំ និងបណ្ដឹងឧទ្ធរណ៍លេខ៨៥៩ ចុះថ្ងៃទី២៦ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១០ របស់ឈ្មោះ ឆ្នាំ ជី ,បណ្ដឹងឧទ្ធរណ៍ លេខ៨៦១ ចុះថ្ងៃទី២៩ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១០ របស់ឈ្មេឆ្នាំជាង ប្ដឹងមិនសុខចិត្តនឹងសាលក្រម ព្រហ្មទណ្ឌលេខ១២៨ក្រ១ ចុះថ្ងៃទី១៥ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១០ របស់ សាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ ត្រង់ចំណុចនៃដីកាសម្រេចទាំងមូល និងបណ្ដឹងឧទ្ធរណ៍លេខ៩០០ ចុះថ្ងៃទី១៣ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១០ របស់ឈ្មោះ សារឿន ជាមេធាវីទទួលសិទ្ធិពីឈ្មោរ ខេត្តិ ឌីក ប្ដឹងមិនសុខចិត្តនឹងសាលក្រម ព្រហ្មទណ្ឌលេខ១២៨ក្រ១ ចុះថ្ងៃទី១៥ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១០ របស់សាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ ត្រង់ ចំណុចនៃសំណងរដ្ឋប្បវេណី។

-បានឃើញសេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់តំណាងមហាអយ្យការអមសាលាឧទ្ធរណ៍ថា: សាលក្រម ព្រហ្មទណ្ឌលេខ១២៤ក្រ១ ចុះថ្ងៃទី១៥ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១០ របស់សាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ បាន សម្រេចសេចក្តីត្រឹមត្រូវហើយ មហាអយ្យការសូមសភាព្រហ្មទណ្ឌ តម្កល់ទុកជាបានការដដែល។

-បានឃើញសាលដីកាព្រហ្មទណ្ឌលេខ១០៤"ក្រ.III.ឃ" ចុះថ្ងៃទី២៦ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១១ របស់ សាលាឧទ្ធរណ៍ ដែលបានសម្រេច:

១-ទទួលពាក្យបណ្ដឹងឧទ្ធរណ៍លេខ៨៤៥ ចុះថ្ងៃទី២៥ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១០ របស់ ជនជាប់ចោទឈ្មោះ ឆ្នាំ ជី, បណ្ដឹងឧទ្ធរណ៍លេខ៨៥៩ ចុះថ្ងៃទី២៦ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១០ របស់ ជនជាប់ចោទឈ្មោះ ឆ្នាំ ជី, បណ្ដឹងលេខ៨៦១ ចុះថ្ងៃទី២៩ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១០ របស់ជនជាប់ចោទ ឈ្មោះ ឆ្នាំ ជាង និងបណ្ដឹងឧទ្ធរណ៍លេខ៩០០ ចុះថ្ងៃទី១៣ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១០ របស់លេ ឆ្នាំថា សារឿន ជាមេធាវីតំណាងឲ្យដើមបណ្ដឹងរដ្ឋប្បវេណីឈ្មោះ ឆ្នាំឆ្នាំ ខឹក ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ច្បាប់ តែ បដិសេធចោលដោយផ្ទុយនឹងគត៌ច្បាប់។

២-តម្កល់សាលក្រមព្រហ្មទណ្ឌលេខ១២៤ក្រ១ ចុះថ្ងៃទី១៥ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១០ របស់សាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ ទុកជាបានការងដែល។

៣-បន្តការឃុំខ្លួនជនជាប់ចោទតាមច្បាប់។

៤-សាលដីកានេះ ជំនុំជម្រះនៅថ្ងៃទី១៣ ខែតុលា ឆ្នាំ២០១១, ថ្ងៃទី០៨ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១១ និងប្រកាសជាសាធារណៈនៅថ្ងៃទី២៦ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១១ ចំពោះមុខមេធាវីការពារសិទ្ធិជនជាប់ចោទ ជនជាប់ចោទ, មេធាវីតំណាងដើមបណ្ដឹងរដ្ឋប្បវេណី និងជនរងគ្រោះ។ បើកផ្លូវប្ដឹងសាទុក្ខក្នុង កំណត់ច្បាប់។

-បានឃើញបណ្ដឹងសាទុក្ខលេខ ០៣ ចុះថ្ងៃទី០៤ ខែមករា ឆ្នាំ២០១២ របស់ឈ្មោយម្ដង មេធាវីការពារឲ្យឈ្មោះ ជា ធី និងបណ្ដឹងសាទុក្ខលេខ០៩ ចុះថ្ងៃទី០៦ ខែមករា ឆ្នាំ២០១២ របស់ឈ្មោះ ជា ,បណ្ដឹងសាទុក្ខលេខ១១ ចុះថ្ងៃទី១១ ខែមករា ឆ្នាំ២០១២ របស់ឈ្មោះ ជាង ដែលប្ដឹងមិនសុខចិត្តនឹងសាលដីកាព្រហ្មទណ្ឌលេខ ១០៤ "ក្រ.III.ឃ" ចុះថ្ងៃទី២៦ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១១ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ត្រង់ចំណុចនៃសេចក្ដីសម្រេចទាំងមូល និងបណ្ដឹងសាទុក្ខលេខ២៤ ចុះថ្ងៃទី២៦ ខែមករា ឆ្នាំ២០១២ របស់លោក សេក សារឿន មេធាវីការពារឲ្យឈ្មោះ **នេ** ខឹក ប្ដឹង មិនសុខចិត្តនឹងសាលដីកាព្រហ្មទណ្ឌលេខ១០៤ "ក្រ.III.ឃ" ចុះថ្ងៃទី២៦ ខែធ្នូ សាលាឧទ្ធរណ៍ ត្រង់ចំណុចសំណេងរដ្ឋហ្សូវែណី។

-បានឃើញសារណាការបារចុះថ្ងៃទី២៨ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១២ របស់ឈ្មេចចេញ ពៅ។ -បានឃើញសារណាចុះថ្ងៃទី០៣ ខែសីហា ឆ្នាំ២០១២ របស់ឈ្មោចចេញ ធី។ -បានឃើញសារណាចុះថ្ងៃទី១៣ ខែសីហា ឆ្នាំ២០១២ របស់ឈ្មោះ ចោ ផាង។ -បានឃើញសារណាចុះថ្ងៃទី០១ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១២ របស់ឈ្មោះ ចោ ធិក។ -បានស្តាប់របាយការណ៍របស់ចៅក្រមរបាយការណ៍

-បានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់តំណាងមហាអយ្យការអមតុលាការកំពូលថា: មានសាក្សី និងភស្តុតាងគ្រប់គ្រាន់បញ្ជាក់ថា ជនជាប់ចោទខាងលើពិតជា បានប្រព្រឹត្តបទអូសទាញពេស្យាចារ កុមារ។ ចម្លើយដោះសាររបស់ជនជាប់ចោទខាងលើ មិនអាចគួរឱ្យជឿជាក់បានទេ។ ជនជាប់ចោទ ជានីតិជន និងមានស្មារតីលួធម្មតា គឺមានសមត្ថភាពគ្រប់គ្រាន់ទទួលខុសត្រូវរាល់ទង្វើរបស់ខ្លួន ដែល បានប្រព្រឹត្ត។ មានធាតុផ្សំគ្រប់គ្រាន់ដែលបញ្ជាក់ថា ជនជាប់ចោទខាងលើពិតជាបានរួមគ្នាប្រព្រឹត្ត បទអូសទាញពេស្យាចារកុមារ គឺជាបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌដែលមានចែងឱ្យផ្តន្ទាទោសតាមមាត្រា៣៥ នៃច្បាប់ស្តីពីការបង្ក្រាបអំពើជួញដូរមនុស្ស និងអំពើធ្វើអាជីវកម្មផ្លូវភេទ។

ដើម្បីជាផលប្រយោជន៍ច្បាប់ ផលប្រយោជន៍ជនរងគ្រោះ និងយុត្តិធម៌ មហាអយ្យការស្នើសុំ ក្រុមប្រឹក្សាជំនុំជម្រះ សម្រេចៈ

្រុងប្រធ្វោជនុក (១៩១៩-៥ -តម្កល់សាលដីការបស់សភាព្រហ្មទណ្ឌ នៃសាលាឧទ្ធរណ៍ ទុកជាបានការពេញទាំង

មូល។ -បានស្តាប់សាវតាជាតិ និងចម្លើយអះអាងរបស់ជនជាប់ចោទឈ្មោះ សវនាការថា៖ ខ្ញុំមិនសុខចិត្ត ព្រោះខ្ញុំមិនបានធ្វើ កូនស្រីឈ្មោះ ជើទៀកម៉ាយ គាត់ស៊ីឈ្នួលកោស

" 159

ជង។

ពេលទៅដល់ប៉ូលីសបានចាប់ខ្លួនខ្ញុំតែម្តង។ នាងខ្ញុំសូមធ្វើយបដិសេធ ខ្ញុំមិនបាននាំក្មេងស្រីទៅមើលឈាមនោះទេ។ <u>សំណូមពរ:</u> សូមតុលាការជួយរកយុត្តិធម៌ ឲ្យនាងខ្ញុំផង និងសួមឲ្យខ្ញុំបានរួចផុតពី

សវនាការថា នៅ ថ្ងៃកើតហេតុ គឺខ្ញុំមិនបានដឹងរឿងអ្វីទាំងអស់។ ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ឈ្មោះ ឆ្នាំ ជាង ទេ ខ្ញុំស្គាល់តែឈ្មោះ ឆ្នាំ ព្រោះរកស៊ីគប់ជេដី និងផ្ទះជាមួយគ្នា។ ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ឈ្មោះ ធីទៀកម៉ាយ និងឈ្មោះ ឆ្នាំ ហើយឈ្មោះ ចូវ ក៏មិស្គាល់ទៀត។ ពេលថ្ងៃកើតហេតុឈ្មោះ ឆ្នាំ ធី ទូរស័ព្ទហៅខ្ញុំទៅជួបគ្នានៅឡាក់គឺស្តា ដើម្បីរកផ្ទះជួល។

នោះទេ។ <u>សំណូមពរ</u>ៈ សូមតុលាការជួយរកយុត្តិធម៌ និងដោះលែងខ្ញុំឲ្យមានសេរីភាពឡើងវិញ

-បានស្តាប់សាវតាជាតិ និងចម្លើយអះអាងរបស់ជនជាប់ចោទឈ្មោះ 📰 ពៅ នាពេល

ព្រោះខ្ញុំរកផ្ទះឱ្យគេ ប៉ូលីសបានស្លៀកពាក់ស៊ីវិល មកហៅខ្ញុំថាទៅប៉ុស្តិ៍។ នាងខ្ញុំសូមបងិសេធ ខ្ញុំមិនដែលនាំឈ្មោះ

-បានស្តាប់សាវតាជាតិ និងចម្លើយអះអាងរបស់ជនជាប់ចោទឈ្មោះ ដែល រឺ នាពេលសវនា ការថា៖ ខ្ញុំមិនសុខចិត្ត ព្រោះនាងខ្ញុំមិនបានប្រព្រឹត្តបទល្មើស ដួចពាក្យដែលបានចោទប្រកាន់នោះទេ ខ្ញុំជាអ្នករកស៊ីគប់ជេងី សមត្ថកិច្ចបានហៅខ្ញុំសួរស្គាល់ ដោយ ផាង គាត់ជាអ្នកលក់ប្រហិតស្រីនៅផ្សារ ដេប៉ូ ខ្ញុំជាអ្នកងើរផ្សារទិញម្ហូបរាល់ថ្ងៃ ហើយស្គាល់គាត់ជាលក្ខណៈអ្នកលក់ និងអ្នកទិញ តែប៉ុណ្ណោះ ។ ចំណែកឈ្មោះ ជា ព្រោះគាត់រកស៊ីគប់ជេងី និងផ្ទះ នៅថ្ងៃប៉ូលីសចាប់ខ្ញុំ ចាប់មុខឡាក់គីស្គា

បានប្រព្រឹត្ត និងការអូសទាញពេស្យាចារកុមារនោះទេ។ <u>សំណូមពរ:</u> សូមក្រុមប្រឹក្សាជំនុំជម្រះ មេត្តាជួយដោះលែងនាងខ្ញុំ ឲ្យមានសេរីភាព ឡើងវិញ ដើម្បីឲ្យខ្ញុំបានទៅចិញ្ចឹមភូនវិញផង។

ពេលថ្ងៃកើតហេតុ នាងខ្ញុំលក់ប្រហិតនៅផ្សារ ចំពោះក្មេងស្រីទៀកម៉ាយ នៅផ្ទះកោសប្រហិត។ ពេលមកដល់ផ្ទះខ្ញុំសួរកូនខ្ញុំថា ធីទៀកម៉ាយទៅណា? កូន១ថា ទៅផ្ទះម្តាយវាបាត់ហើយ ពេលនោះ ម៉ូតូខុបមកប្រាប់ថា មានក្មេងគ្រោះថ្នាក់ចរាចរ ខ្ញុំកំទៅដល់ខណ្ឌ ក៏គេប្រាប់ខ្ញុំថា ឱ្យទៅហៅម្តាយមក ប្រយ័ត្នគេថាជួញដូរ ពេលនោះខ្ញុំក៏ទៅហៅម្តាយកូនស្រីនោះ មករកកូន។ ខ្ញុំស្គាល់ម្តាយក្មេងស្រីឈ្មោះ

ប្រហិតឲ្យខ្ញុំ ម្តាយកូនស្រីឈ្មោះ ឆ្នើញ ធីហ្វៀង គាត់យកមកឲ្យស៊ីឈ្នួលកោសប្រហិតឲ្យនាងខ្ញុំ។ 5 ឈ្មោះ ឆ្នៀញ ធីហ្វៀង ជាម្តាយក្មេងស្រី គាត់ស្គាល់ខ្ញុំ បានផ្ញើរកូនមកស៊ីឈ្នួលកោសប្រហិតត្រីឲ្យខ្ញុំ ក្នុងមួយខែ៤០ ដុល្ហារ ព្រោះខ្ញុំកោសប្រហិតក្នុង១ថ្ងៃ គឺបាន១០០គីឡូ។ -បានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់មេធាវីលោក ម៉ាច ការពារឱ្យជនជាប់ចោទឈ្មោះ ពៅ នាពេលសវនាការថា៖ នៅក្នុងថ្ងៃទី២៥ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១០ ការចាប់ខ្លួនរបស់កូនក្តីខ្ញុំគឺ នៅ មុខសណ្ឋាគារឡាក់គីស្តារ តាមការណាត់របស់ឈ្មោះ

តាំងពីតុលាការថ្នាក់ក្រោម និងសាលាឧទ្ធរណ៍ ក៏ក្លួនក្តីខ្ញុំនៅតែរក្សាចម្លើយ និងការអះអាង នៅដដែលថា ខ្លួនពុំធ្វើការជួញដូរនោះទេ ដូច្នេះរាល់ចម្លើយធ្វើឡើង ដោយមានការបង្វិតបង្ខំ។ ហេតុ ដូចនេះក្លួនក្តីខ្ញុំក៏បានបដិសេធគ្រប់ចម្លើយទាំងអស់។ ទាំងចម្លើយរបស់ជនរងគ្រោះ ក៏មានការបង្វិតបង្ខំ ផងដែរ។

ក្លួនក្តីខ្ញុំជាអ្នកគប់ជេដី តាំងពីយូរឆ្នាំមកហើយ ការឃាត់ខ្លួន គ្មានភស្តុតាង និងគ្មានសាក្សីឡើយ ។ អញ្ចឹងការចោទប្រកាន់នេះ ពុំទាន់មានភស្តុតាងគ្រប់គ្រាន់ក្នុងការដាក់បន្ទុកមកលើភូនក្តីខ្ញុំឡើយ ។

ចំពោះជនរងគ្រោះ កូនក្តីខ្ញុំមិនបានស្គាល់ទេ។ ហេតុនេះការជួញដូរកុមារ គឺកូនក្តីខ្ញុំមិនមាន ការពាក់ព័ន្ធអ្វីឡើយ។ កូនក្តីខ្ញុំនៅតែទទួច និងសុំឱ្យក្រុមប្រឹក្សាជំនុំជម្រះ សម្រេចជួយរកយុត្តិធម៌ឱ្យ ជានរួចផុតពីបទចោទ ដោយក្តីអនុគ្រោះផង។

-បានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានមេធាវីលោក សុផល ការពារឱ្យជនជាប់ចោទឈ្មោះ ជាង និង ថាង និង មកយល់ឃើញថា ក្នុងរឿងនេះ គឺគ្រាន់តែជារឿងប្រហាក់ប្រហែល និងជាការប្រខិតតែម្តង សូមក្រុម ប្រឹក្សាពិចារណា ប្រសិនជួញដូរលក់ដូរផ្លូវភេទ ត្រូវមានអ្នកទិញ-អ្នកលក់។ ដូច្នេះកូនក្តីខ្ញុំក្នុងថ្ងៃកើត ហេតុ គឺលក់ប្រហិតតាំងពីព្រលឹមរហូតដល់ម៉ោង១ ហើយកូនក្តីកំពុងហួបបាយ ក៍មានអ្នកមកភូតកុហក ហើយបានដឹកកូនក្តីខ្ញុំទៅកំបានចាប់ខ្លួនតែម្តង។

ប៉ុន្តែបើពិនិត្យទៅលើអង្គហេតុ និងអង្គច្បាប់ ខ្ញុំសូមបងិសេធ ចម្លើយរបស់មន្ត្រីនគរបាល យុត្តិធម៌។ យោងតាមមាត្រា៩០ និងមាត្រា១០១ ក្រមនីតិវិធីប្រហ្មទណ្ឌ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។ មានសាក្សីជាច្រើន ដែលបានឃើញកូនក្តីលក់ប្រហិត និងញុំបាយ គឺឈ្មេញហុក,្រចាតាំង

នេ , សុភាព

បើពទត្យទៅចម្លើយទាំងអស់បានធ្វើយឈ្មោះ ជាង គឺបានធ្វើយនៅគ្រប់នីតិវិធី គឺខ្លួនមិន ស្គាល់ឈ្មោរ ជា ទេ។

ដូច្នេះរាល់ចម្លើយមិនមានភាពស៊ីសង្វាក់គ្នាទេ។ ចំណុចនេះរាល់ចម្លើយមិនមានភាពស៊ីសង្វាក់ គ្នាទេ។

ចំណុចនេះខ្ញុំសូមមោឃៈភាពនីតិវិធីនេះតែម្តង ផ្អែកតាមសាលក្រម និងសាលដីការបស់ សាលាឧទ្ធរណ៍។ ដូច្នេះអំពើទាំងអស់នេះ គឺកូនក្តីខ្ញុំមិនចូលក្នុងមាត្រា៣៥ ជួញដូររកស៊ីផ្លូវភេទនោះ ទេ។ ផ្អែកតាមមាត្រា៤ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ។

<u>សំណូមពរ</u>ៈ សូមបង្វិលសំណុំរឿងទៅសាលាឧទ្ធរណ៍ ដើម្បីជំនុំជម្រះឡើងវិញ។

п

-បានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់មេធាវីលោក ឡុង ការពារឱ្យជនជាប់ចោទឈ្មោះ

ធី នាពេលសវនាការថា៖ ការទំនាក់ទំនងរវាងជនជាប់ចោទទាំង៣នាក់ ក្នុងរឿងការអួសទាញ ពេស្យាចារកុមារ គឺជនជាប់ចោទទាំង៣នាក់ គាត់មិនដែលស្គាល់គ្នា ហើយក៍មិនស៊ីជំវៅគ្នាទៀត។ ចំពោះជនរងគ្រោះ បានឆ្លើយនៅប៉ុស្តិ៍នគរបាលថា៖ ការបង្ខិតបង្ខំរបស់ប៉ូលីសឱ្យឆ្លើយថា ការអួស ទាញពេស្យាចារកុមារ។ អូច្នេះការអួសទាញពេស្យាចារ មានអ្នកលក់ និងអ្នកទិញ។ ជាក់ស្តែងក្នុងថ្ងៃ កើតហេតុទី២៥ ខែកុម្ភ: ឆ្នាំ២០១០ ប៉ូលីសបានចាប់ខ្លួនជនជាប់ចោទ៣នាក់ គឺគ្មានដីកានោះឡើយ ហើយក៏មិនមែនជាបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌជាក់ស្តែងឡើយ។

ការចាប់ខ្លួននៅមុខសណ្ឋាគារឡាក់គីស្តារ ដូច្នេះទង្វើរប៉ូលីស គឺធ្វើគ្រាន់តែមានការសង្ស័យ ទាំងអស់។

វិក័យប័ត្រពេទ្យ ក៏មិនបានបញ្ជាក់ថាកូនក្តីខ្ញុំ ជាអ្នកនាំក្មេងទៅមន្ទីរពេទ្យនោះដែរ។ យោងតាម មាត្រា៣៨ រដ្ឋធម្មនុញ្ញ និងមាត្រា៣៥១ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ ដូច្នេះវិមតិសង្ស័យ ត្រូវតែបានជា អត្ថប្រយោជន៍ដល់ជនជាប់ចោទជានិច្ច។

កូនក្តីខ្ញុំមិនបានប្រព្រឹត្តបទល្មើសនេះទេ ដូច្នេះអាចធ្វើការលើកលែងចោទ។ នៅក្នុងសំណុំរឿង ទាំងមូល គ្មានហេតុផលថា កូនក្តីខ្ញុំមិនមានពាក់ព័ន្ធក្នុងរឿងនេះសោះឡើយ។

ហើយសាលក្រម និងសាលដីកាសាលាឧទ្ធរណ៍ បានសម្រេចសេចក្តីផ្ទុយ និងច្បាប់យ៉ាង ធ្ងន់ធ្ងរ។

<u>សំណ្ឌូមពរ:</u> សូមក្រុមប្រឹក្សាជំនុំជម្រះ សម្រេច៖

-បដិសេធរបស់សាលាឧទ្ធរណ៍ និងបង្វិលសំណុំរឿង ទៅសាលាឧទ្ធរណ៍ ដើម្បី ជំនុំជម្រះជាថ្មីឡើងវិញ។

-បានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់មេធាវីលោក សារឿន ការពារឲ្យដើមបណ្តឹងនាពេល សវនាការថា៖ ខ្ញុំបាទសូមសន្និដ្ឋានឲ្យកូនក្តីខ្ញុំតែពីប្រាក់សំណង ព្រោះតុលាការថ្នាក់ក្រោមមិនបាន សម្រេចអំពីប្រាក់សំណង មកឲ្យកូនក្តីខ្ញុំនោះឡើយ។ ដូច្នេះការសម្រេចនេះមិនមានលក្ខណៈត្រឹមត្រូវ នោះទេ។

សាលក្រម និងសាលដីការបស់សាលាឧទ្ធរណ៍ បានសម្រេចពីពិរុទ្ធភាព ដល់ជនជាប់ចោទ ចុះហេតុអ្វីមិនសម្រេចអំពីប្រាក់សំណងផង។

<u>សំណូមពរ</u>ៈ សូមក្រុមប្រឹក្សាសម្រេចតាមសំណូមពរ របស់កួនក្តីខ្ញុំដែលមានសារណា ចុះថ្ងៃទី០១ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១២ តាមច្បាប់។

-ក្រោយពីបានស្តាប់របាយការណ៍របស់ចៅក្រមរបាយការណ៍

-ក្រោយពីបានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់តំណាងម~~ហាអយ~~្យការ

-ក្រោយពីបានស្តាប់ចម្លើយជនជាប់ចោទ, សេកចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់មេធាវីការពារជនជាប់ចោទ

និងសេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់មេធាវីតំណាងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី -ក្រោយពីបានពិភាក្សាត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ហើយ។

<u> តលាភារភ័ពល</u>

-យល់ឃើញថា បណ្ដឹងសាទុក្ខលេខ ០៣ ចុះថ្ងៃទី០៤ ខែមករា ឆ្នាំ២០១២, លេខ០៩ ចុះថ្ងៃទី០៦ ខែមករា ឆ្នាំ២០១២, លេខ ១១ ចុះថ្ងៃទី១១ ខែមករា ឆ្នាំ២០១២ របស់ជនជាប់ចោទ 🚺 ធី, ជា ពៅ , 🚺 ជាង និងបណ្ដឹងសាទុក្ខលេខ ២៤ ចុះថ្ងៃទី២៦ ខែមករា ឆ្នាំ២០១២ របស់ ដើមបណ្ដឹងរដ្ឋប្បវេណី 🚺 ខីក ធ្វើឡើងក្នុងកំណត់ច្បាប់ តុលាការកំពូលអាចលើករឿងនេះមក ជំនុំជំរះបានតាមមាត្រា១៤ នៃច្បាប់ស្ដីពីការចាត់តាំង និងសកម្មភាពរបស់សាលាជំរះក្ដី និងមាត្រា ៤២០ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ។

-យល់ឃើញថា ការដែលសាលាខទ្ធរណ៍សម្រេច តម្កល់សាលក្រមព្រហ្មទណ្ឌរបស់សាលា ដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ ទុកជាបានការ ក្នុងការប្រកាសពិរុទ្ធភាព និងផ្គន្ឋាទោសលើជនជាប់ចោទ ជាង, 👘 ធី និង 👘 ជៅ ជាការត្រឹមត្រូវហើយ ព្រោះថាទោះបីជាជនជាប់ចោទទាំង៣នាក់ នេះបានបដិសេធថា ខ្លួនមិនបានប្រព្រឹត្តបទល្មើសដូចការចោទប្រកាន់ក្តី គឺជនជាប់ចោទទាំង៣នាក់ នេះធ្លាប់បានឆ្លើយសារភាពរួចហើយ នៅនគរបាលយុត្តិធម៌ ហើយការសារភាពបានបង្ហាញអង្គហេតុ ស៊ីសង្វាក់គ្នា ទៅនឹងចម្លើយរបស់ជនរងគ្រោះ ពៅ ហៅ ង៉ែត និរ វេជ្ជបញ្ជាចុះថ្ងៃទី២៥ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១០ ដែលបានពិនិត្យព្រហ្មចារីជនរងគ្រោះ និងលិខិតពិនិត្យឈាម ជនរងគ្រោះ រកវីរុសហ៊ីវ ចុះថ្ងៃទី២៥ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១០ របស់គ្គីនិក ចំរុង បញ្ជាក់ថាភ័ស្តុតាងបន្ថែម ទៀតផង។ អូច្នេះពិតជាមានភ័ស្តុតាងដាក់បន្តកគ្រប់គ្រាន់លើជនជាប់ចោទ 📰 ជាង, 🛒 ធី និង ពៅ ក្នុងបទចោទប្រកាន់ប្រាកងមែន។ ប៉ុន្តែការដែលផ្តន្ទាទោសជនជាប់ចោទ ជាង, 📮 ធី និង 📺 ពៅ ពីបទៈ អូសទាញពេស្យាចារកុមារ ដោយផ្នែកតាមវាក្សខណ្ឌទី២ នៃមាត្រា៣៩ ច្បាប់ស្តីពីការបង្ក្រាបអំពើជួញអ្នរមនុស្ស និងអំពើធ្វើអាជីវកម្មផ្លូវភេទនោះ ជាការមិនត្រឹមត្រូវទេ ព្រេថាវាក្យខណ្ឌទី២ នៃមាត្រា៣៥ នេះសំដៅទៅលើអំពើប្រព្រឹត្តដែលមានលក្ខណៈជាអាជ័ព ឬជា មុខរបរ ហើយក្នុងកិច្ចស៊ើបសួរករណីនេះ មិនបានរកឃើញភស្តុតាងណាមួយ បង្ហាញអំពីលក្ខណៈ ជាអាជ័ព ឬជាមុខរបរ នោះឡើយ ដូច្នេះគហ្សីផ្តន្ទាទោសតាមវាក្យខណ្ឌទី១ នៃមាត្រានេះវិញ។ -យល់ឃើញថា ដោយជនរងគ្រោះ មិនទាន់បានទទួលរងព្យសនកម្មខាងរូបកាយនៅឡើយនោះ

-យល់ឃើញថា ដោយជនរជាព្រោះ ចំពោះជាស្ថិន ឆ្នាំ២៩ស្ថើសព្រហ្មទណ្ឌនេះ គឺមានត្រឹមតែព្យសនកម្មខាងផ្លូវចិត្តប៉ុណ្ណោះ។ ព្យសនកម្មដែលបណ្តាលមកពីបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌនេះ គឺមានត្រឹមតែព្យសនកម្មខាងផ្លូវចិត្តប៉ុណ្ណោះ។ ដូច្នេះការដែលតុលាការព្រហ្មទណ្ឌ មិនបានសម្រេចឱ្យមានសំណងរដ្ឋប្បវេណីតាម បណ្តឹងទាមទារនោះ ជាការមិនត្រឹមត្រូវទេ ព្រោះថាមិនបានអនុវត្តតាមមាត្រ១៣,មាត្រា១៥ និងវាក្យខណ្ឌទី១ នៃមាត្រា២២ ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌទេ។

Scanned by CamScanner

90 164

ថ្ងៃទី១៩ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១៤។ ចៅក្រម ក្រឡាបញ្ជី ចៅក្រម ចៅក្រម ចៅក្រម ប្រធាន បានចម្លងចេញពីសាលដីកាងើមត្រឹមត្រវហើយ។ กนตรีสุญญารัฐรี20 เลย () สาย006 បានឃើញ រាជធានីភ្នំពេញ, ធ្វើទី24 ខែ 🗸 ឆ្នាំ២០១៤ ៩ ប្រធានតុលាភារកំពូល អនុប្រឆាន LTuegmm

កំពូលទៅសាលាឧទ្ធរណ៍វិញ ដើម្បីជំនុំជម្រះជាថ្មី។ ៤-សាលដីកានេះ ជំនុំជម្រះនៅថ្ងៃទី២៩ ខែមករា ឆ្នាំ២០១៤ និងប្រកាសជាសាធារណៈនៅ

សាលាឧទ្ធរណ៍។ ៣-បង្ខិលសំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌលេខ២៨ ចុះថ្ងៃទី០៩ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១២ របស់តុលាការ

ឈ្មោរ**ារីីី** ឌឹក។ ២-បដិសេធសាលដីកាព្រហ្មទណ្ឌលេខ ១០៤"ក្រIIIឃ" ចុះថ្ងៃទី២៦ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១១ របស់

១-ទទួលបណ្ដឹងសាទុក្ខលេខ០៣ ចុះថ្ងៃទី០៤ ខែមករា ឆ្នាំ២០១២, លេខ០៩ ចុះថ្ងៃទី០៦ ខែមករា ឆ្នាំ២០១២ លេខ១១ ចុះថ្ងៃទី១១ ខែមករា ឆ្នាំ២០១២ របស់ជនជាប់ចោ**ទេស្កា**ធី,**រារា**ពៅ, ផាង និងបណ្ដឹងសាទុក្ខលេខ២៤ ចុះថ្ងៃទី២៦ ខែមករា ឆ្នាំ២០១២ របស់ដើមបណ្ដឹងរដ្ឋប្បវេណី

សេនុវូស្លេះ ទនិច្ឆ័យសេចគ្គី

របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ដែលបានសម្រេចសេចក្តីមកនេះ មានលក្ខណៈមិនត្រឹមត្រូវទេ។

-យល់ឃើញថា វាក្យខណ្ឌទី១ ត្រុវផ្តន្ទាទោសផ្សេងពី វាក្សខណ្ឌទី២ នៃមាត្រា៣៥ ច្បាប់ស្តី ពីការបង្ក្រាបអំពើជួញដូរមនុស្ស និងអំពើធ្វើអាជីវកម្មផ្លូវភេទ ហើយមិនបានសម្រេចអំពីសំណង រដ្ឋប្បវេណីផងនោះ គប្បីតុលាការកំពូលអនុវត្តតាមវាក្យខណ្ឌចុងក្រោយ នៃមាត្រា៤៤១ ក្រមនីតិវិធី ព្រហ្មទណ្ឌ។

-យល់ឃើញថា សាលដីកាព្រហ្មទណ្ឌលេខ ១០៤"ក្រIIIឃ" ចុះថ្ងៃទី២៦ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១១